

Հատուկ համաժողով

Ալեկիե Կորունել-Կամիտան
(Հիմնված է իրական պատմության վրա)

Միգրացի
օգնելը կարող է
երջանկացնել նրան,
ինչպես ասել է
Նախագահ Նելսոնը:

Այս պատմությունը տեղի է ունեցել Բնդունելիայում:

«Ամինա, դա իմն է», - Բոլավեց Բնդիրան: Նա տիկնիկը խլեց փոքր քրոջից:

«Աղջիկներ, ես գնում եմ», - կանչեց մայրիկը: «Խնդրում եմ, լավ կպահեք ձեզ հայրիկի մոտ»:

Բնդիրան բարձրացրեց հայացքը: «Ո՞ր ես գնում»:

«Գնումներ կատարելու: Ես ուտելիք կգնեմ, որ վաղը մի յուրահատուկ բան պատրաստեմ»: Մայրիկը հրաժեշտ տվեց:

Հատուկ ուտե՞ստ: Բայց ինչո՞ւ: Բնդիրան գնաց հայրիկին գտնելու: «Ինչո՞ւ է վաղը հատուկ օր», - հարցրեց նա:

Հայրը ժպտաց: «Վաղը մենք դիտելու ենք գերագույն համաժողովը: Դա հատուկ է, քանի որ մենք լսելու ենք մարգարեի և Եկեղեցու մյուս ղեկավարների ելույթները: Նրանք մեզ կասեն այն, ինչ Երկնային Հայրն է ցանկանում, որ մենք լսենք»:

Երբ մայրը տուն եկավ, տեղավորեց ուտելիքը: Հայրիկը մաքրեց հատակը:

«Բնդիրա, կարո՞ղ ես օգնել, որ Ամինան պատրաստի իր վաղվա հագուստը», - խնդրեց մայրիկը:

Բնդիրան խոժոժվեց: «Ինչո՞ւ պետք է ես օգնեմ նրան»:

«Խնդրում եմ, արա այն, ինչ ես խնդրում եմ», - ասաց մայրիկը:

Բնդիրան հառաչեց: Նա դանդաղ քայլերով գնաց Ամինային օգնելու:

Հաջորդ առավոտ Բնդիրան արթնացավ ուտելիքի անուշ բույրից: Նա ցատկեց անկողնուց և վազեց խոհանոց: Մայրիկը պատրաստել էր տավարի մսով ապուր և խորոված միս՝ ճաշին ուտելու համար: Այն շատ համեղ էր լինելու:

Շաբաթվա մնացած մասը Բնդիրան փորձում էր չափազանց բարի լինել իր ընտանիքի հանդեպ: Նա խաղում էր Ամիրայի հետ: Նա կիսվում էր իր խաղալիքներով: Նա անում էր այն, ինչ խնդրել էին մայրիկն ու հայրիկը՝ առանց բողոքելու: Երբ Բնդիրան օգնեց իր ընտանիքին, նրանք երջանիկ էին: Եվ դա նրան նույնպես երջանկացրեց: Մարգարեն ճիշտ էր: Ուրիշներին օգնելը նրան ուրախություն էր պատճառում: ●

Բնդիրան
ի՞նչ սովորեց
մարգարեից:

1. «Երկրորդ մեծ պատվիրանը», Լիանուս, Նոյ. 2019, 100:
2. Տես Մատթեոս 22.37-39:

Շուտով սկսվեց գերագույն համաժողովը: Բնդիրան ընտանիքի հետ նստել էր հեռուստացույց դիտելու: Նա լսեց երգչախմբի երգը: Նա լսեց, թե ինչպես են մարդիկ խոսում տաճարների, սուրբ գրությունների և Հիսուս Քրիստոսի մասին:

Վերջին խոսակցը մարգարեն էր՝ Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոնը: Նա խոսեց այն մասին, թե ինչպես է Եկեղեցին օգնում մարդկանց ամբողջ աշխարհում:

«Մեր մեծագույն ուրախության աղբյուրը մեր եղբայրներին և քույրերին օգնելն է», - ասաց նա:¹ Բնդիրան մտածեց այդ մասին: Արդյոք օգնելը նրան երջանի՞կ էր

դարձնում: Նա շարունակեց լսել: Նախագահ Նելսոնն ասաց, որ երկրորդ մեծ պատվիրանով ապրելը կարող է օգնել մեզ նմանվել Հիսուս Քրիստոսին:

Երբ այն ավարտվեց, նրանք կերան մայրիկի պատրաստած ճաշը: Բնդիրան շարունակ մտածում էր մարգարեի ելույթի մասին:

«Ո՞րն է երկրորդ մեծ պատվիրանը», - հարցրեց նա:

«Սիրիր քո ընկերոջը, ինչպես ինքդ քեզ», - ասաց հայրիկը:²

Բնդիրան մտածեց այն մարդկանց մասին, որոնց Եկեղեցին օգնում էր ամբողջ աշխարհում: «Ինչպե՞ս կարող եմ օգնել, եթե իմ ընկերներն ապրում են հեռվում»:

«Քո ընկերները քեզ շրջապատող մարդիկ են», - ասաց մայրիկը: «Ինչպես քո ընտանիքի անդամները»:

Բնդիրան նայեց ներքև: Երբեմն նա այնքան էլ բարի չէր իր ընտանիքի հանդեպ:

Բայց միգրացիոն նրանց օգնելը կարող է նրան երջանիկ դարձնել, ինչպես ասել է Նախագահ Նելսոնը: Դա մի միջոց էր, որով նա կարող էր հետևել Հիսուսին: Նա ուզում էր փորձել:

